

Nr 389.

Av herr **Bengtsson** i Kullen, om upphävande av 1 §
mom 2: 1 i kungörelsen angående handel med farma-
ceutiska specialiteter.

När förslaget till specialitetslag framlades, väckte det en viss undran i riksdagen, att lagförslaget undantogs från inregistrering vissa homeopatiska läkemedel, nämligen dem med endast ett verksamt ämne, ej överstigande en hundratusendel av läkemedlets vikt. Lagen i fråga avser, att vissa apoteksväror, d. v. s. varor, vilka uteslutande få säljas å apotek, efter lagens ikraftträdande den 1 juli 1934 skola inregistreras, numreras, av medicinalstyrelsen. Hit höra således alla homeopatiska läkemedel. De få nämligen endast säljas av apotek.

Medicinalstyrelsen förklarar nu i skrivelse till Kungl. Maj:t, att åtskilliga av de till vederbörlig inregistrering anmälda homeopatiska läkemedlen befunnits inrymma flera verksamma ämnen, vart och ett med en vikt uppgående till ytterst små bråkdelar av läkemedlets totalvikt. Således i denna ringa mängd, innehållande icke blott ett verksamt ämne, i vilket fall det homeopatiska läkemedlet redan därigenom icke skulle behöva inregistreras. I sin remissakt hade tekniska högskolan också påpekat lagförslagets inadvartens på den punkten, under det att några av de hörda myndigheterna med instämmande av medicinalstyrelsen föreslogo undantagets fullständiga avlägsnande.

En ändring i den nya lagen anser medicinalstyrelsen redan nu erforderlig, emedan de förevarande förhållandena vålla styrelsen en hel del bryderi. Styrelsen vill därför undantaga från inregistrering de homeopatiska läkemedel, som innehålla både ett och flera verksamma beståndsdelar, där de var och en ej överstiga en hundratusendel av läkemedlets vikt. Därmed skulle förmodligen lejonparten av de homeopatiska läkemedlen undandragas specialitetslagens bestämmelser.

På apotekarhåll har förslaget härom föranlett opposition. Förutvarande föreståndaren för statens farmaceutiska laboratorium apotekaren fil. doktor Herman Palme, vilken för övrigt tidigare kraftigt försvarat specialitetslagen, har nämligen påpekat, att konsekvensen bjöde, att alla övriga specialiteter, som icke kunna tillfredsställande undersökas, också undantogs. »Härigenom», säger doktor Palme något ironiskt, »skulle vinnas, att specialitetsnämnden och medicinalstyrelsen helt sluppe ifrån obehaget och eventuellt den ekonomiska risken att frestas till bestämda uttalanden om verkan av medel, som varken undersökts eller kunnat undersökas». Med anledning av aktuella fall framhåller doktor Palme därjämte, att lagstiftarens mening bättre skulle kommit till uttryck, om specialitetslagen i oförändrat skick tillämpats med större försiktighet.

På en gång skulle genom medicinalstyrelsens förslag cirka 350 stycken homeopatiska läkemedel frigöras från specialitetslagen. Medicinalstyrelsen hemställer ävenledes därför om bemyndigande att återbetala 7,000 kronor till de sökande, som till inregistrering anmält ifrågavarande homeopatiska läkemedel.

Allmänheten och därvid varken läkare eller sjuka torde näppeligen gagnas av denna något besynnerliga uppmjukning av den rigorösa specialitetslagen, en uppmjukning, som i sin ensidighet icke heller torde tillgodose specialitetslagstiftningens syfte. För statsverket betyder medicinalstyrelsens förslag därjämte en ganska kraftig avbränning allt efter som åren gå.

På grund av vad jag sålunda anfört, får jag hemställa, att riksdagen behagade besluta,

att skrivelse avlåtes till Kungl. Maj:t med hemställan, att § 1, mom. 2: 1 i kungörelsen angående handel med farmaceutiska specialiteter måtte helt utgå.

Stockholm den 22 januari 1936.

Emil Bengtsson.